

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ №51/19

Люксембург, 30 април 2019 г.

Заключение на генералния адвокат по дело C-390/18
Eoin Michael Hession и AIRBNB Ireland UC срещу Hôtelière Turenne SAS
и Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (АНТОР) и
Valhotel

Според генералния адвокат Szpunar услуга, като предоставяната от платформата AIRBNB, представлява услуга на информационното общество

AIRBNB Ireland, дружество по ирландското право, установено в Дъблин (Ирландия), управлява за всички потребители извън Съединените щати онлайн платформа, чиято цел е да свързва, от една страна, домакини (търговци или частни лица), притежаващи помещения за настаняване под наем, и от друга страна, лица, търсещи такъв начин на настаняване.

След получено оплакване срещу X, подадено по-специално от Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (Асоциацията за настаняване и професионален туризъм, АНТОР), придружено с искане за конституиране на граждански ищец, на 16 март 2017 г. Parquet de Paris (Прокуратура на Париж, Франция) издава обвинителен акт за нарушение на Закона за регламентиране на условията за упражняване на дейностите, свързани с някои сделки с недвижими имоти и търговски предприятия (наричан по-нататък „Законът Hoguet“), по-специално относно дейността на агент на недвижими имоти. AIRBNB Ireland отрича, че упражнява дейност като агент на недвижими имоти, и поддържа, че Законът Hoguet не намира приложение, тъй като е несъвместим с Директивата за някои правни аспекти на услугите на информационното общество¹.

Съдия-следователят към Tribunal de grande instance de Paris (Окръжен съд Париж, Франция) решава да спре производството и да постави на Съда въпроси, за да се установи дали предоставяните във Франция от дружеството AIRBNB Ireland услуги чрез електронна платформа, управлявана от Ирландия, се ползват от свободата на предоставяне на услуги, предвидена в Директивата за електронната търговия, и дали ограничителните правила относно упражняването на професията на агент на недвижими имоти във Франция, предвидени със Закона Hoguet, са противопоставими на посоченото дружество.

За да отговори на първия въпрос, в заключението си от днес генералният адвокат Maciej Szpunar разглежда въпроса дали услугата, предоставяна от AIRBNB Ireland, може да се счита за услуга на информационното общество.

След като припомня определението от Директивата, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество², генералният адвокат констатира, че следва да се разгледат някои въпроси във връзка с естеството на предоставяната от AIRBNB Ireland услуга, а именно дали тя се предоставя от разстояние, без страните да присъстват едновременно на едно и също място, и дали се предоставя изцяло посредством

¹ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

² Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, 2015 г., стр. 1).

използването на електронни средства и няма отношение към услугите, които имат материално съдържание, дори ако предполагат използването на електронни средства.

Генералният адвокат подчертава, че в практиката си Съдът вече е установил определени критерии за смесени услуги, които са съставени от елемент, който се предоставя по електронен път, и от елемент, който не се предоставя по електронен път.

След като с оглед на тези критерии разглежда предлаганата от AIRBNB Ireland услуга, генералният адвокат предлага на Съда да отговори на първия преюдициален въпрос, в смисъл че **услуга, която се състои в свързването посредством електронна платформа на потенциални наематели с наемодатели, предлагащи услуги по краткосрочно настаняване под наем, представлява услуга на информационното общество, при положение че доставчикът на услугата не упражнява контрол върху основните условия на извършваните услуги.** Той уточнява, че обстоятелството, че доставчикът предлага и други услуги, които имат материално съдържание, не е пречка за квалифицирането на предоставяната по електронен път услуга като услуга на информационното общество, при условие че последната услуга не образува едно неделимо цяло с тези услуги.

Относно възможността Законът Hoguet да се противопостави на AIRBNB Ireland генералният адвокат приема, че що се отнася до случая, с който е сезиран Съдът, този закон а priori попада в приложното поле на Директивата за електронната търговия, тъй като става дума за правна уредба на държава членка, различна от държавата членка по произход, която може да ограничи услугите на информационното общество. След това той припомня, че за да може дадено изискване, въведено от държава членка, различна от тази, в която е установен доставчикът на услуги на информационното общество, да бъде противопоставимо на последния и да доведе до ограничаване на свободното предоставяне на тези услуги, изискването трябва да представлява мярка, която отговаря на материалноправните и процесуални условия, установени в посочената директива.

С оглед на материалноправните условия, установени с Директивата за електронната търговия, генералният адвокат счита, че държава членка, различна от държава членка по произход, може да дерогира свободното предоставяне на услуги на информационното общество само чрез индивидуални мерки, приети във връзка с „всеки конкретен случай“. На следващо място, той посочва, че при всички положения запитващата юрисдикция е тази, която следва да определи дали с оглед на всички елементи, които са доведени до знанието ѝ, разглежданите мерки са необходими, за да гарантират защитата на потребителя и дали не надхвърлят необходимото за постигане на преследваната цел.

Що се отнася до процесуалните условия, генералният адвокат припомня, че държава членка, която възнамерява да приеме мерки, които ограничават свободното предоставяне на услуги на информационното общество от друга държава членка, трябва предварително да уведоми Комисията за намерението си и да поиска от държавата членка по произход да предприеме мерки в областта на услугите на информационното общество. Той обаче констатира, че няма данни Френската република да е поискала от Ирландия да предприеме мерки в областта на услугите на информационното общество, и както изглежда, условието за уведомяване на Комисията също не е било изпълнено през или след периода на транспониране на Директивата. По последния въпрос генералният адвокат счита, че липсата на уведомяване води до санкция на непротивопоставимост на мярка спрямо доставчика на посочените услуги.

Затова по въпроса дали държава членка, различна от държавата членка по произход, може ex officio и без преценка за материалноправните условия да налага на доставчиците на категория услуги на информационното общество изисквания относно упражняването на професията агент на недвижими имоти, като предвидените в Закона Hoguet, генералният адвокат счита, че **Директивата не допуска възможност при такива обстоятелства и по такъв начин държава членка да може да ограничава свободата на предоставяне на услуги на информационното общество от друга държава членка.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.